

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24254/2023
07.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Миросављевић, председника већа, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Будимир Лепетић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Милојица Цвијовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 10164/22 од 15.06.2022. године у седници одржаној 07.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 10164/22 од 15.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 10164/22 од 15.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију, као неоснован.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 13360/14 од 31.01.2020. године, ставом првим изреке одбијен је предлог за понављање поступка, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка по предлогу за понављање поступка у износу од 16.875, 00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности одлуке па до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 10164/22 од 15.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења другостепеног суда тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Тужени су дали одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају, пресудом Првог основног суда у Београду П 13360/14 од 27.04.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене, да на име дуга за адаптацију стамбеног простора, стан у улици ... број .. стан број .., на првом спрату површине 79 м², плате износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.05.1995. године до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 402.375,00 динара. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5633/17 од 19.10.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

О предлогу тужиоца за понављање поступка поднетом 29.03.2018. године, одлучено је одбијањем, решењем првостепеног суда П 13360/14 од 31.01.2020. године, које је другостепени суд потврдио решењем Гж 10164/22 од 15.06.2022. године, јер је засновано на оцени да тужилац није пружио ваљан доказ на основу којег би се могло закључити да није био у могућности да изнесе нове доказе и чињенице да није био у могућности да саслушање сведока предложи у ранијем поступку, а које би довеле до другачије одлуке.

Имајући у виду разлоге на којима је засновано побијано решење и наводе изнете у ревизији, овај суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. и 2. ЗПП странке могу изјавити ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али ревизија против ових решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде. Ставом 5. истог члана одређено је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решење другостепеног суда којим се потврђује првостепено решење о одбацивању предлога за понављање поступка.

Дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП, којим је прописано да ревизија није у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду наведене одредбе, као и да се у конкретном случају ради о ревизији против решења којим је одбијен предлог за понављање поступка, а да вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то Врховни суд налази да ревизија није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен као неоснован, јер наведени трошкови нису били потребни за одлучивање у поступку.

**Председник већа – судија
Драгана Миросављевић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**